

11

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 stycznia 1999 r.

w sprawie zakresu, szczegółowych zasad i trybu granicznej oraz pocztowej kontroli dewizowej oraz rodzajów dokumentów stwierdzających uprawnienie do wywozu, wysyłania lub przekazywania za granicę wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych, a także przypadków, w których dokumenty takie nie są wymagane.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 160, poz. 1063) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organy administracji celnej oraz organy Straży Granicznej wykonują graniczną kontrolę dewizową w zakresie wywozu lub wysyłania za granicę wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych, na zasadach i w trybie kontroli celnej, ze zmianami wynikającymi z rozporządzenia.

§ 2. 1. Rezydenci i nierezydenci, dokonujący wywozu za granicę wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych, obowiązani są, z zastrzeżeniem ust. 3, udokumentować uprawnienie do wywozu jednym z następujących dokumentów:

- 1) pisemnym zgłoszeniem przywozu do kraju wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych, którego wzór stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia, potwierdzonym przez urząd celny — w razie powrotnego wywozu tych wartości lub środków za granicę,
- 2) zaświadczeniem banku, którego wzór stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia,
- 3) zezwoleniem dewizowym oraz innym dokumentem, od którego posiadania, stosownie do warunków określonych w takim zezwoleniu, uzależniony jest wywóz za granicę określonych wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych,
- 4) pisemnym zgłoszeniem przywozu dokonany przez kapitana statku na formularzu określonym odrębnymi przepisami, potwierdzonym przez urząd celny — w razie powrotnego wywozu za granicę wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych znajdujących się w kasie statku.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, należy okazywać organom administracji celnej (Straży Granicznej) bez wezwania.

3. Udokumentowanie uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, nie jest wymagane, jeżeli przedmiotem wywozu lub przywozu są:

- 1) środki płatnicze (krajowe i zagraniczne), których łączna wartość nie przekracza równowartości 5.000 euro,
- 2) dewizy i papiery wartościowe wystawione za granicą na nazwisko nierezydenta dokonującego ich wywozu,
- 3) czek podróżnicze podpisane przez nierezydenta dokonującego ich wywozu.

§ 3. 1. Wywóz za granicę wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych podlega ustnemu zgłoszeniu urzędowi celnemu (granicznej placówce kontrolnej Straży Granicznej), a ich przywóz z zagranicy, z wyłączeniem przypadków, w których przedmiotem przywozu są wartości dewizowe lub krajowe środki płatnicze określone w § 2 ust. 3, podlega zgłoszeniu pisemnemu.

2. Rezydenci i nierezydenci zainteresowani uzyskaniem od urzędu celnego (granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej) potwierdzenia przywozu do kraju wartości dewizowych bądź krajowych środków płatniczych, których przywóz, zgodnie z ust. 1, nie podlega zgłoszeniu pisemnemu, mogą dokonać zgłoszenia w formie pisemnej.

§ 4. 1. Urząd celny (graniczna placówka kontrolna Straży Granicznej) potwierdza pisemne zgłoszenie, o którym mowa w § 3, chyba że stosownie do przepisów dewizowych potwierdza przywóz na innym dokumencie.

2. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, następuje przez odcisnięcie pieczęci urzędu celnego (stempla granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej) i datownika na zgłoszeniu oraz zamieszczenie na nim podpisu pracownika kontrolującego lub funkcjonariusza Straży Granicznej.

3. Dokumenty wymagane przy wywozie za granicę wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych urząd celny (graniczna placówka kontrolna Straży Granicznej) oznacza odpowiednio adnotacją „wywieziono” i potwierdza w sposób określony w ust. 2.

§ 5. 1. Urząd celny (graniczna placówka kontrolna Straży Granicznej) dopuszcza powrotny wywóz za granicę walut obcych po stwierdzeniu, że są one wywożone w tej samej walucie, w ilości nie większej niż przywieziona i potwierdzona przez urząd celny (graniczną placówkę kontrolną Straży Granicznej). W razie wymiany w banku waluty obcej na inną walutę obcą lub powrotnej wymiany waluty polskiej na walutę obcą, wywóz uzależniony jest od zaświadczenia banku stwierdzającego uprawnienie do wywozu walut pochodzących z wymiany. Przepis niniejszy stosuje się odpowiednio do innych niż waluty obce zagranicznych środków płatniczych.

2. Urząd celny (graniczna placówka kontrolna Straży Granicznej) dopuszcza powrotny wywóz za granicę waluty polskiej po stwierdzeniu, że jest ona wywożona w ilości nie większej niż przywieziona i potwierdzona

przez urząd celny (graniczną placówkę kontrolną Straży Granicznej), a w przypadku krajowych środków płatniczych innych niż waluta polska — po stwierdzeniu, że są to te same środki co przywiezione i potwierdzone przez urząd celny (graniczną placówkę kontrolną Straży Granicznej) lub że jest to waluta polska pochodząca z realizacji przywiezionych krajowych środków płatniczych.

§ 6. Wysyłane za granicę paczki pocztowe zwykłe lub z podaną wartością, przesyłki listowe zwykłe i polecane oraz listy z podaną wartością, zwane dalej „przesyłkami pocztowymi”, podlegają kontroli dewizowej, z wyłączeniem przesyłek pocztowych, których nadawcą jest bank upoważniony do dokonywania czynności obrotu dewizowego i związanych z nimi rozliczeń.

§ 7. Organy administracji celnej wykonują kontrolę dewizową przesyłek pocztowych, nadawanych za granicę, według zasad i w trybie kontroli celnej, z uwzględnieniem zmian wynikających z rozporządzenia.

§ 8. Wysyłanie za granicę wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych może następować tylko w listach poleconych lub listach i paczkach z podaną wartością w stanie otwartym, za okazaniem pracownikowi pocztowemu przyjmującemu przesyłkę wysyłanych za granicę wartości lub środków i po udokumentowaniu uprawnienia do wystania jednym z dokumentów określonych w § 2 ust. 1, z zastrzeżeniem § 2 ust. 3.

§ 9. 1. Przy nadawaniu do wystania pocztą, za granicę, listu poleconego albo listu lub paczki z podaną wartością, zawierających wartości dewizowe lub krajowe środki płatnicze dopuszczone przepisami dewizowymi lub zezwoleniem dewizowym do wystania za granicę, pracownik pocztowy przyjmujący przesyłkę stwierdza tożsamość osoby zgłaszającej się w celu nadania przesyłki i odnotowuje w księdze przyjęć przesyłek jej imię i nazwisko oraz nazwę dokumentu tożsamości, nazwę instytucji, która dokument wystawiła, a także numer i datę jego wystawienia. W księdze przyjęć odnotowuje się również adres nadawcy umieszczony na przesyłce, jeżeli nadawcą jest inna osoba niż zgłaszająca nadanie przesyłki.

2. Pracownik pocztowy obowiązany jest uzyskać informację od osoby nadającej przesyłkę, czy nie zawiera ona także innych wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych poza wartościami (środkami) skontrolowanymi.

3. Opakowania i zamknięcia przesyłki zawierającej wysyłane za granicę wartości dewizowe lub krajowe środki płatnicze dokonuje nadawca w obecności pracownika pocztowego przyjmującego przesyłkę.

§ 10. Pracownik pocztowy odnotowuje na dokumencie, stwierdzającym uprawnienie do wystania za granicę określonych w nim wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych, rodzaj i cechy przesyłki, a także treść informacji, o której mowa w § 9 ust. 2, i zamieszcza na nim oraz na adresowej stronie przesyłki adnotację „wysłano”, potwierdzając to na dokumencie swoim podpisem oraz odciskiem datownika.

§ 11. Przepisów § 9 ust. 1 i 3 oraz § 10 nie stosuje się do listów poleconych oraz listów i paczek z podaną wartością, wysyłanych za granicę przez banki upoważnione do dokonywania czynności obrotu dewizowego i związanych z nimi rozliczeń, które mogą być nadawane w stanie zamkniętym; przesyłki te powinny być opatrzone na stronie adresowej odciskiem stempla „wolne od kontroli dewizowej” i podlegają ewidencjonowaniu w oddzielnej książce nadawczej.

§ 12. 1. Pocztove urzędy wymiany powinny wskazywać właściwemu urzędowi celnemu przesyłki nasuwające przypuszczenie, że zawierają wartości dewizowe lub krajowe środki płatnicze, których wysyłanie za granicę podlega ograniczeniom dewizowym.

2. Jeżeli w przesyłce nadanej do wystania za granicę zostaną ujawnione wartości dewizowe lub krajowe środki płatnicze umieszczone w sposób nie wskazujący na zamiar ich ukrycia przez nadawcę, w szczególności w razie wymienienia ich w dokumentach lub deklaracjach celnych, urząd celny zażąda od nadawcy dostarczenia dokumentu stwierdzającego uprawnienie do ich wystania.

§ 13. Jeżeli wartości dewizowe lub krajowe środki płatnicze, określone w dokumencie stwierdzającym uprawnienie do ich wystania za granicę, są wysłane częściowo, pracownik pocztowy dokonujący kontroli dewizowej odnotowuje każdorazowo na dokumencie rodzaj i kwotę wysyłanych wartości lub środków oraz zamieszcza na nim i na adresowej stronie przesyłki adnotację „wysłano”, potwierdzając to na dokumencie swoim podpisem i odciskiem datownika; aż do całkowitego wykorzystania uprawnienia dokument pozostaje w urzędzie pocztowym.

§ 14. 1. Organy administracji pocztowej wykonują kontrolę dewizową przesyłek pocztowych nadawanych za granicę w trybie i według zasad przewidzianych w § 8—13.

2. Przepisy § 2 ust. 3 pkt 1 oraz § 8—13 stosuje się odpowiednio do wykonywanej przez organy administracji pocztowej kontroli dewizowej przekazów za granicę, dokonywanych za pośrednictwem Poczty Polskiej.

§ 15. Dokumenty, o których mowa w § 2 ust. 1, po zamieszczeniu na nich przez organy wykonujące kontrolę dewizową przewidzianych w rozporządzeniu adnotacji, podlegają zwrotowi osobom, które przedstawiły je do kontroli; dokumenty te mogą być uznawane tylko w okresie ich ważności, który wynosi 3 miesiące od dnia ich wystawienia.

§ 16. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 marca 1995 r. w sprawie zasad i trybu granicznej oraz pocztowej kontroli dewizowej, a także rodzaju dokumentów wymaganych przy wywozie lub wysyłaniu za granicę wartości dewizowych (Dz. U. Nr 34, poz. 169).

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 12 stycznia 1999 r.

Minister Finansów: w z. J. Bauc

Załączniki do rozporządzenia Ministra Finansów
z dnia 8 stycznia 1999 r. (poz. 11)

Załącznik nr 1

ZGŁOSZENIE

przywozu do Polski wartości dewizowych i/lub krajowych środków płatniczych

Ja niżej podpisany(a), zamieszkały(a) w
(imię i nazwisko)

....., legitymujący(a) się paszportem nr,
(kraj stałego zamieszkania)

niniejszym zgłaszam przywóz w dniu dzisiejszym do Polski następujących wartości dewizowych i/lub krajowych środków płatniczych:

zagraniczne czek i weksle (inne dewizy)¹

papiery wartościowe nominowane w walutach obcych²

złoto dewizowe³

platyna dewizowa³

waluty obce⁴

waluta polska⁵

inne krajowe środki płatnicze⁶

.....
(data i podpis zgłaszającego/ej)

(pieczęć urzędu celnego bądź
placówki Straży Granicznej)

(podpis pracownika urzędu celnego
bądź funkcjonariusza Straży Granicznej)

....., dnia 199... r.

Uwagi:

- Zgłoszenie niniejsze jest imienne i uprawnia osobę w nim wymienioną do powrotnego wywozu za granicę wyżej wyszczególnionych wartości dewizowych i/lub krajowych środków płatniczych, a w przypadku środków płatniczych — także ich równowartości w innych środkach płatniczych określonych w zaświadczeniu banku, który dokonał wymiany i stwierdził w nim uprawnienie do wywozu.
- Zgłoszenie może być wykorzystane jednorazowo przy najbliższym przekraczaniu granicy.
- Wywożone za granicę, na podstawie dokonanego zgłoszenia, wartości dewizowe i/lub krajowe środki płatnicze należy zgłaszać organom wykonującym graniczną kontrolę dewizową i na ich żądanie przedstawiać do kontroli; zgłoszenie należy okazywać bez wezwania.
- Zgłoszenie jest ważne 3 miesiące od dnia jego wystawienia.

¹ Podać rodzaj (czeki, czek podróżnicze, weksle, akredytywy pieniężne, polecenia wypłat, przekazy pieniężne), walutę i wartość nominalną.

² Podać rodzaj (imienne, na okaziciela) i walutę, a w przypadku papierów procentowych — także wartość nominalną.

³ Podać postać (naturalna, sztaby, sztabki, monety bite po roku 1850, półfabrykaty, przedmioty nie mające znamion wyrobu użytkowego) oraz liczbę i wagę.

⁴ Podać walutę i ilość (w cyfrach i słownie).

⁵ Podać ilość (w cyfrach i słownie).

⁶ Podać rodzaj i wartość nominalną.

ZAŚWIADCZENIE Nr

na wywóz/wystanie za granicę środków płatniczych zakupionych/wymienionych w banku lub wypłaconych z rachunku bankowego

Zaświadcza się, że Pan(i)
(imię i nazwisko)

zamieszkały(a) w , posiadający(a)

..... jest uprawniony(a)
(nazwa i nr dowodu tożsamości)

do wywozu/wystania* za granicę, na podstawie przepisów dewizowych/zezwozenia dewizowego*

..... następujących środków płatniczych:
(nr i data)

Rodzaj środków płatniczych	Waluta	Kwota lub wartość nominalna	
		w cyfrach	słownie

W przypadku wywozu/wystania* za granicę oznaczonych wyżej środków płatniczych w imieniu firmy/institucji* należy podać jej nazwę, siedzibę oraz numer identyfikacyjny.

Nazwa:

Siedziba:

REGON:

(pieczęć banku)

(pieczęć i podpis
pracownika banku)

..... dnia 199... r.

Uwagi:

- Zaświadczenie niniejsze uprawnia wymienioną w nim osobę, firmę lub instytucję do wywozu/wystania* za granicę oznaczonych wyżej środków płatniczych.
- Zaświadczenie, jeżeli jest wystawione na wywóz, może być wykorzystane tylko jednorazowo przy najbliższym przekroczeniu granicy.
- Wywożone za granicę, na podstawie zaświadczenia, wartości dewizowe i/lub krajowe środki płatnicze należy zgłaszać organom wykonującym graniczną kontrolę dewizową i na ich żądanie przedstawiać do kontroli; zaświadczenie należy okazywać bez wezwania.
- Zaświadczenie jest ważne 3 miesiące od dnia jego wystawienia.

* Niepotrzebne skreślić.